

Nyugat-Európai Magyar Protestáns Gyülekezetek Szövetsége
Federation of Hungarian Protestant Congregations in Western Europe
Bund Ungarischer Protestantischer Kirchengemeinden in Westeuropa

HÚSVÉTI ÜDVÖZLET

„Téríts magadhoz, Uram, és mi megtérünk, tedd újra olyanokká napjainkat, mint régen voltak!”
(Jeremiás siralmi 5,21)

Kedves Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Az életünket több mint egy éve beárnyékoló világjárvány a húsvéti ünnepnapokra is rányomja bélyegét. A járványhelyzet miatti korlátozások sok mindentől elválasztanak minket: a családtól, a szeretteinktől, a barátainktól, a gyülekezettől, és ezt lelki hiányként éljük meg. Ám amit a világ nyomora elválaszt, azt Isten Krisztusban áthidalja, egybeköti, összekovácsolja és ezeket a kötelékeket az evangélium örömhíre által megerősíti. Ennek diadalmas ünnepe Nagypéntek és Húsvét. A golgotai kereszt áldozata és a feltámadás által Krisztusban Isten a mennyet és a földet, az embert és az Istent, az embert és az embert újra összeköti. Ma, mikor a járvány, a távolságok, a szabályok korlátai elválasztanak egymástól, erős hitbeli kapaszkodót jelent ez a Krisztusban felkínált egység, összetartozás, közös örömhír: **Krisztus feltámadt!**

A 21. századi világ kihívásai, harcai és korlátai között a lelkészi és világi szolgatársak őrálló szerepet betöltve hirdetik az evangéliumot a nyugat-európai szórványmagyarság körében. Isten áldja meg mindazok áldozatos vállalását, akik elkötelezetten végzik szolgálatukat, tudván **„hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban!”** A szétszórt nyáj közötti rendkívüli szolgálatban tapasztalt örömeknek, nehézségeknek, eredményeknek a megosztására, egymás viszontlátására a NYEMPGYSZ tervezi azokat a hagyományos találkozókat, melyek feltöltenek, megerősítenek bennünket, és ahol személyesen is átélhetjük az összetartozás örömét, amit aztán magunkkal vihetünk a taggyülekezeteink közösségébe. A mostani bizonytalan helyzet ellenére annak reményében tervezzük és szervezzük az alkalmakat, hogy a konferenciákat személyes részvétellel megtarthatjuk. Amennyiben ez mégsem lehetséges, akkor online formában, videokonferencia keretében próbáljuk megvalósítani a virtuális találkozást.

TERVEZETT KONFERENCIÁK 2021: A Presbiteri Konferencia 2021. június 6. és 8., az Ifjúsági Konferencia 2021. június 8. és 11. között kerül megrendezésre Holzhausenben. A NYEMPGYSZ közgyűlését és találkozóját 2021. szeptember 2. és 5. között Visegrádon tartjuk.

Hordozzuk imádságban ezeknek a találkozásoknak a lehetőségét és egymást is, így kössön össze bennünket a feltámadott Krisztus, aki minden rendeleten, távolságtartáson, nehézségen és még a halálon túl is odaáll mellénk, néven szólít, megvigasztal és szolgálattal bíz meg: adjuk tovább az örömhírt szeretteinknek, ismerőseinknek, a gyülekezeteinknek. Hirdessük a feltámadás örömhírét magyar nyelven is Nyugat-Európában a szórványmagyarság körében!

Áldott húsvéti ünnepeket és békés ünnepszentelést kíván a Nyugat-Európai Magyar Protestáns Gyülekezetek Szövetségének elnöksége:

Karvansky Mónika
Elnök

Gémes Pál
Társelnök

Jaskó Irén
Titkár

Nyugat-Európa (Bécs, Stuttgart, London): 2021. Húsvét

TALÁLKOZÁS A FELTÁMADOTTAL – TOVÁBBADNI AZ ÖRÖMHÍRT

„A hét első napján, korán reggel, amikor még sötét volt, a magdalai Mária odament a sírhoz, és látta, hogy a kő el van véve a sírbolt elől. (...) Mária pedig a sírbolton kívül állt és sírt. Amint ott sírt, behajolt a sírboltba, és látta, hogy két angyal ül ott fehér ruhában... Azok így szóltak hozzá: Asszony, miért sírsz? Ő ezt felelte nekik: Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom hova tették. Amikor ezt mondta, hátrafordult, és látta, hogy Jézus ott áll, de nem ismerte fel, hogy Jézus az. (...) Jézus néven szólította: Mária! Az megfordult, és így szólt hozzá: Rabbuni! – ami azt jelenti: Mester. Jézus ezt mondta neki: Ne érints engem, mert még nem mentem fel az Atyához, hanem menj az én testvéreimhez, és mondd meg nekik: Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez. Elment a magdalai Mária, és hírül adta a tanítványoknak, hogy látta az Urat, és hogy ezeket mondta neki.” (János evangéliuma 20, 1-18 válogatott versek)

Húsvét hajnalán a gyász terhével és szomorúságával érkezett magdalai Mária Jézus sírjához. A fájdalma megdöbbenéssel párosult, mikor meglátta, hogy a sírbarlang bejárata nyitott, a kő el volt hengerítve. Ekkor kezdetét veszi a rémület húsvét reggeli futása: Mária fut a tanítványokhoz a hírrel, a tanítványok futnak Máriával vissza a sírhoz. A rémület hatása egy pillanatra feledteti a gyász fájdalmát és lendületbe hozza őket. Az elmúlt napok megpróbáltatásai és szörnyűségei után még ez is! Mi történhetett?!

A tanítványokban kavargó érzések, az „és mégis úgy van, ahogyan nekünk mondta?” kérdés és a válasz keresése után hazaindultak, míg Mária a sírnál maradt, és a ránehezülő gyász terhe, valamint a történetek felkavaró eseményeinek feszültsége újra sírásban oldódott fel. Ekkor két angyal és Jézus is odalép a síró asszonyhoz és megkérdezik szomorúságának okát. Máriát a gyász és a történetek annyira felkavarták, hogy először nem ismerte fel a mellette álló Jézust, csak amikor néven szólította őt. Mikor meghallotta nevét attól, aki úgy szólítja őt, mint ahogyan senki más, csodálkozással vegyült örömkialtásban tört ki. Mekkora öröm és egyben mekkora meglepetés lehetett Mária számára, hogy akinek a holttestét kereste, akit elsiratott, ott áll vele szemben és néven szólítja.

Jézus búcsúbeszédeiben előre vigasztalta, lelkipozította és biztatta tanítványait, többek között ezekkel a szavakkal: „Egy kis idő még, és nem láttok engem, de ismét egy kis idő, és megláttok engem. (...) Bizony, bizony, mondom nektek, hogy ti sírni és jajgatni fogtok, a világ pedig örül; ti szomorkodtok, de szomorúságotok örömmé fordul. (...) Így most ti is szomorúak vagytok, de ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a szívetek, és örömtöket senki sem veheti el tőletek: és azon a napon nem kérdeztek értőlem semmit.” (János 16,16.20.22) És Mária már nem sír, nem kérdez – örül a szíve és ezt az örömet senki nem veheti el tőle!

Jézus feltámadt! És ahogyan földi életében sem kapkodott, rohant, úgy feltámadottként sem az emberi értelemmel elgondolt fontosabb feladatai után indult, hanem először odament egy síró asszonyhoz, hogy abban az örömben részesítse az őt szeretőt, amely mindent felülmúl és elvehetetlen. Ez az „isteni prioritás”, amit nekünk, embereknek, olyan nehéz megértenünk, megélnünk, pedig nagyon fontos lenne: odalépni a szomorúságot, a gyászt, a fájdalmat, a betegséget, a kétséget hordozó emberhez: megkeresni azt, aki elveszett, aki egyedül maradt, akinek fáj az élet.

Miután Mária találkozása a feltámadott Jézussal az öröm forrásává vált, szomorúsága örömmé fordult, azután Jézus egy feladatot bízott rá: „Menj és vidd el ezt az örömhírt az én testvéreimhez! Mondd el nekik is, hogy mi történt, hogy ebben az örömben ők is részesülhessenek. A megváltás terve sikerült és Isten üdvterve folytatódik tovább, felmegyek az Atyához.” Ahogyan Máriára, úgy mindazokra feladatot bíz a Feltámadott, akik ennek az örömteljes találkozásnak részesei lehetnek. Mondjátok el, hogy Jézus feltámadásának győzelme a tiétek is!

A világot és a mi életünket több mint egy éve beárnyékoló világjárvány miatt az aggodalom, a fájdalmak, a reményvesztettség, az egyedüllét, a félelem és a gyász „temetőkertjeiben” sokszor hang nélkül síró ember mellé a törődés szeretetével ma is odalép a Feltámadott, néven szólítja, és ebben a megszólításban ott van a megértés, a vigasztalás, a bátorítás. A 21. században élők szomorúsága is örömmé lesz, ha mi, akiket már néven szólított Jézus, elmondjuk, tovább adjuk, hogy az örömet elzáró nehéz, súlyos kő elmozdult, a sír üres és Jézusban mindenkire az élet fénye ragyog. Évezredek átívelő üzenet ez, mely embertől emberig, nemzedékről nemzedékre futótűzként terjedő örömhír, ami ma is olyan elemi erővel hat a kereső, bizonytalan, szomorú emberre, mint a legelső alkalommal. Találkozni a feltámadott Jézussal, vigasztalást nyerni életfájdalmainkra, bátorítást nyerni életkihívásainkhoz, szomorúságunkat el nem múló örömmé cserélni és ezt a hírt elvinni mindenkihez, aki fontos számunkra, megmutatni az egész világnak – ez húsvét ajándéka mindnyájunk számára. Ezt az áldott találkozást kívánom húsvét ünnepén és annak az el nem múló örömnak a megtapasztalását, mely örökre megmarad. **És akkor már mi sem kérdezzük semmit... örülni fog a szívünk.**

Karvansky Mónika (Bécs)